خبر

اصفهان می‌تواند الگوی سلامت شهری ایران باشد

متخصص مغز و اعصاب و دبیر انجمن اسلامی پزشکان استان اصفهان با تأکید بر ضرورت تغییر نگاه به مدیریت سلامت گفت: سلامت شهروندان نباید تنها به زمان مراجعه آن‌ها به پزشک و بیمارستان محدود شود، بلکه باید از محیط شهری و سبک زندگی مردم آغاز شود.

محمدحسین صفاری اظهار کرد: وقتی از سلامت شهری صحبت می‌کنیم، منظور فقط تعداد بیمارستان‌ها و پزشکان نیست؛ آلودگی هوا، حمل‌ونقل، فضای سبز، امکان فعالیت بدنی، تغذیه، سلامت روان و دسترسی عادلانه به خدمات پزشکی نیز مستقیم با سلامت مردم ارتباط دارند. او افزود: اگر می‌خواهیم شهروند سالم‌تری داشته باشیم، باید بخشی از فرایند پیشگیری را پیش از بیمار شدن افراد آغاز کنیم، به همین دلیل، سلامت باید وارد متن تصمیم‌گیری‌های شهری شود.

دبیر انجمن اسلامی پزشکان استان اصفهان با اشاره به ظرفیت‌های علمی و درمانی اصفهان گفت: این استان از ظرفیت بالایی در حوزه پزشکی و دانشگاهی برخوردار است و می‌تواند از یک قطب درمانی صرف، به الگویی برای سلامت شهری در کشور تبدیل شود. صفاری پیشگیری از بیماری‌های مزمن، سالمندی سالم، سلامت روان، کاهش عوامل خطر بیماری‌ها و استفاده از فناوری و داده در مدیریت سلامت را از مهم‌ترین محورهای سلامت شهری دانست و گفت: برای تحقق این اهداف، همکاری میان مدیریت شهری، دانشگاه علوم پزشکی، جامعه پزشکی، سازمان‌های بیمه‌گر و سایر دستگاه‌های مرتبط ضروری است. او پیشنهاد کرد: «نقشه راه سلامت شهری اصفهان» با مشارکت این مجموعه‌ها تدوین شود تا وضعیت سلامت شهروندان بر اساس شاخص‌های مشخص و داده‌های واقعی پایش و برای ارتقای آن برنامه‌ریزی شود. متخصص مغز و اعصاب و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی تأکید کرد: جامعه پزشکی نباید تنها در زمان بیماری وارد فرایند سلامت شود و می‌تواند در آموزش عمومی، پیشگیری، ارتقای سواد سلامت و سیاست‌گذاری نقش مؤثرتری داشته باشد. صفاری گفت: برند واقعی یک شهر فقط بناهای تاریخی و جاذبه‌های گردشگری آن نیست؛ کیفیت زندگی و سلامت مردم نیز بخشی از هویت شهر است. اصفهان با تکیه بر ظرفیت‌های علمی، پزشکی و مدیریتی خود می‌تواند علاوه بر جایگاه درمانی، به یکی از الگوهای سلامت شهری ایران تبدیل شود.

مهار هزینه‌های جاری در بودجه ۱۴۰۵ اصفهان

معاون برنامه‌ریزی و توسعه سرمایه انسانی شهردار اصفهان گفت: بودجه جاری مصوب سال ۱۴۰۵ شهرداری اصفهان نسبت به سال قبل ۴۵ درصد رشد داشته است، این در حالی است که تورم حدود ۹۰ درصدی، مدیریت شهری را به سمت کنترل و صرفه‌جویی در هزینه‌های جاری سوق داده است.

سعید ابراهیمی اظهار کرد: بودجه سال ۱۴۰۵ شهرداری اصفهان شامل مناطق، مرکزی و ناژوان بیش از ۸۰۰ میلیارد تومان است که سهم اعتبارات جاری ۳۱ درصد و سهم اعتبارات عمرانی ۶۹ درصد است. او افزود: با توجه به افزایش هزینه‌های جاری طی سال‌های گذشته، تلاش شده است در هزینه‌ها صرفه‌جویی شود. معاون برنامه‌ریزی و توسعه سرمایه انسانی شهردار اصفهان تصریح کرد: با توجه به تورم حدود ۹۰ درصدی در سال ۱۴۰۵، سهم بودجه جاری در بودجه سال ۱۴۰۵ همچنان در محدوده ۳۰ درصد حفظ شده است. ابراهیمی ادامه داد: بودجه جاری مصوب سال ۱۴۰۵ نسبت به سال قبل تنها ۴۵ درصد رشد داشته است که کمتر از میزان واقعی تورم بوده و نشان‌دهنده عزم بالای مدیریت شهری در کنترل هزینه‌های جاری است. او خاطرنشان کرد: بودجه سال ۱۴۰۵ شهرداری اصفهان با این ترکیب تلاش دارد ضمن تأمین هزینه‌های جاری و نگهداشت شهر، سهم قابل توجهی از منابع را به اعتبارات عمرانی و توسعه زیرساخت‌ها اختصاص دهد.

۸۰ هزار مترمربع از معابر منطقه ۱۰ اصفهان روکش شد

مدیر منطقه ۱۰ شهرداری اصفهان گفت: از ابتدای سال جاری تاکنون ۸۰ هزار مترمربع از معابر فرعی این منطقه با مصرف ۸ هزار تن آسفالت و اعتباری بالغ بر ۳۰۰ میلیارد ریال روکش شده است و در اجرای این طرح، محلات کهپرخوردار و معابر نیازمند بهسازی در اولویت قرار داشته‌اند.

محمد صیرفی‌نژاد با اشاره به اجرای گسترده عملیات روکش آسفالت در سطح منطقه اظهار کرد: وقتی از کیفیت زندگی در محلات صحبت می‌کنیم بخشی از این کیفیت در همین معابر روزمره‌ای شکل می‌گیرد که شهروندان هر روز برای رسیدن به خانه، محل کار، مدرسه و سایر مقاصد خود از آنها عبور می‌کنند به همین دلیل رسیدگی به وضعیت آسفالت معابر فرعی برای مدیریت شهری موضوعی صرفاً عمرانی نیست بلکه بخشی از برنامه نگهداشت شهر و خدمترسانی مستقیم به محلات محسوب می‌شود. او افزود: از ابتدای سال جاری تاکنون حدود ۸۰ هزار مترمربع از معابر فرعی منطقه ۱۰ روکش آسفالت شده است و برای اجرای این حجم از عملیات حدود ۸ هزار تن آسفالت مورد استفاده قرار گرفته است که مجموع اعتبار هزینه‌شده برای این اقدامات نیز بالغ بر ۳۰۰ میلیارد ریال بوده است.

زمین‌های رهاشده؛ سرمایه‌های خاموش یا تهدیدهای شهری؟

زمین‌های بایر و رهاشده در بسیاری از شهرها، از ظرفیتی بلااستفاده به مسئله‌ای شهری تبدیل شده‌اند؛ فضاهایی که در صورت بی‌توجهی می‌توانند پیامدهای زیست‌محیطی، اجتماعی و امنیتی به همراه داشته باشند و اصفهان نیز از این چالش مستثنی نیست. به گزارش ایمنا، شهر فقط مجموعه‌ای از خیابان‌ها، ساختمان‌ها، بوستان‌ها و زیرساخت‌های شهری نیست، هر قطعه زمین در دل این کالبد، بخشی از سرمایه فضایی شهر به‌شمار می‌رود و نحوه استفاده یا رهاشدگی آن می‌تواند به‌طور مستقیم بر کیفیت زندگی شهروندان اثر بگذارد. در این میان، زمین‌های بایر و رهاشده و بناهای مخروبه، اگر سال‌ها بدون تعیین تکلیف باقی بمانند، از یک ظرفیت بلااستفاده فراتر رفته و به مسئله‌ای شهری تبدیل می‌شوند. زمین‌هایی که در گوشه‌وکنار محلات رها شده‌اند، به‌تدریج می‌توانند به محل انباشت زباله، رشد علف‌های هرز، تجمع جانوران موذی و ایجاد آلودگی‌های محیطی تبدیل شوند و سیمای محله را مخدوش کنند. گلایه مشترک بسیاری از شهروندان فقط وجود زمین‌های بایر نیست، بلکه بلاتکلیفی آن‌هاست. شهروندان می‌گویند وقتی برای پیگیری وضعیت چنین املاکی مراجعه می‌کنند، گاهی میان دستگاه‌های مختلف سرگردان می‌شوند و هر دستگاه، تعیین تکلیف بخشی از موضوع را در حیطه وظایف نهاد دیگری می‌داند، در نتیجه، زمینی که امروز یک مشکل کوچک برای یک محله ایجاد کرده است، ممکن است سال‌ها بعد همچنان در همان وضعیت باقی بماند. این در حالی است که زمین در شهر یک سرمایه محدود و ارزشمندی است. در شرایطی که توسعه شهری به زمین، زیرساخت و منابع نیاز دارد، رها ماندن قطعاتی که می‌توانند متناسب با موقعیت خود به فضای سبز، خدمات عمومی، کاربری فرهنگی، گردشگری، مسکونی یا اقتصادی تبدیل شوند، به معنای کنار گذاشتن بخشی از ظرفیت‌های درون شهر است. از منظر قانونی نیز شهرداری‌ها در برابر بخشی از این مسائل وظایفی دارند. بر اساس ماده ۱۱۰ قانون شهرداری، در مواردی که زمین‌های بایر واقع در محدوده شهر، معابر یا میدان‌ها موجب ایجاد آلودگی یا مزاحمت شوند، پس از طی فرایند قانونی و اخطار به مالک، شهرداری می‌تواند برای رفع وضعیت موجود اقدام کند، همچنین بند ۱۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، از جمله وظایف شهرداری را به‌کارگیری تدابیر مؤثر برای حفظ شهر از خطرات و رفع خطر از بناها و دیوارهای شکسته و آسیب‌زا می‌داند. با این حال، مسئله زمین‌های رهاشده را نمی‌توان تنها با دیوارکشی یا رفع یک مزاحمت مقطعی حل کرد؛ پرسش مهم‌تر این است که چگونه می‌توان این قطعات را از وضعیت بلاتکلیف خارج و به بخشی از چرخه زندگی شهری بازگرداند؟ آیا باید همه این اراضی را با یک نسخه واحد مدیریت کرد یا برای هر زمین، متناسب با مالکیت، موقعیت، کاربری و ظرفیت اقتصادی و اجتماعی آن تصمیم گرفت؟

زمین‌های رهاشده اصفهان؛ از بلاتکلیفی مالکیت تا تهدید امنیت محله‌ها

رسول میرباقری، رئیس کمیسیون عمران، معماری، شهرسازی و بافت تاریخی شورای اسلامی شهر اصفهان اظهار می‌کند: یکی از دلایل اصلی بلااستفاده ماندن بخشی از زمین‌های ارزشمند شهری، نامشخص بودن مالکیت یا نبود تعیین تکلیف برای کاربری آن‌ها در طرح تفصیلی است، طبیعی است اگر زمینی داخل محدوده شهر و دارای موقعیت مناسب باشد، مالک برای گرفتن پروانه و ساخت‌وساز اقدام می‌کند؛ اما در مواردی که تکلیف مالکیت، کاربری یا حتی وضعیت حقوقی ملک روشن نباشد، این اراضی بلاتکلیف می‌مانند. او می‌افزاید: زمین‌های رهاشده در بافت شهری به‌ویژه در محلات می‌توانند پیامدهای متعددی داشته باشند؛ از انباشت زباله و ایجاد آلودگی بصری گرفته تا تجمع افراد آسیب‌دیده اجتماعی، کاهش امنیت محله و نارضایتی ساکنان. این فضاها عملاً به کیفیت زندگی شهری لطمه می‌زنند و در بعضی موارد حتی زمینه‌ساز سرقت یا ناامنی در املاک مجاور می‌شوند. رئیس کمیسیون عمران، معماری، شهرسازی و بافت تاریخی شورای اسلامی شهر اصفهان گفت: شهرداری در چنین مواردی نمی‌تواند مالک را مجبور به ساخت‌وساز یا گرفتن پروانه کند، اما اگر ملکی به‌دلیل رهاشدگی موجب مزاحمت، ناامنی یا آسیب‌های اجتماعی شود، شهرداری می‌تواند بر اساس ظرفیت‌های قانونی، نسبت به محصورسازی آن اقدام کند تا از بروز مشکلات بیشتر جلوگیری شود. او تصریح می‌کند: برای تبدیل این فضاهای بلااستفاده به ظرفیت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، باید ابتدا دید که در طرح تفصیلی چه کاربری‌ای برای آن‌ها پیش‌بینی شده است، در بعضی مناطق، اولویت با کاربری‌های خدماتی همچون آموزشی، درمانی، فرهنگی یا فضای سبز است و در بعضی نقاط نیز می‌توان با توجه به موقعیت ملک، آن را به کاربری‌های تجاری، مسکونی یا گردشگری تبدیل کرد. زمین‌های بایر اصفهان با مشوق‌های شهری وارد چرخه ساخت‌وساز می‌شوند. میرباقری ادامه می‌دهد: نمی‌توان مالک را الزام کرد که حتماً پروانه بگیرد یا ساخت‌وساز انجام دهد، مگر در چارچوب ضوابط و اختیارات قانونی در موارد خاص، در عین حال، اگر ملک از نظر موقعیت، کاربری و ارزش افزوده شرایط مناسبی داشته باشد، می‌توان با ایجاد مشوق‌های مناسب، مالک را برای ورود به چرخه ساخت‌وساز و بهره‌برداری ترغیب کرد. او با اشاره به ظرفیت‌های اصفهان برای بازآفرینی این اراضی می‌گوید: نوع زمین و موقعیت آن تعیین‌کننده است، در بافت تاریخی، بعضی املاک می‌توانند به کاربری گردشگری، بوم‌گردی یا فرهنگی تبدیل شوند، در مجاورت خیابان‌های اصلی نیز امکان تبدیل به کاربری تجاری یا مسکونی با تراکم مناسب وجود دارد، بنابراین نسخه واحدی برای همه اراضی بلااستفاده وجود ندارد و باید هر ملک به‌صورت جداگانه بررسی شود. رئیس کمیسیون عمران، معماری، شهرسازی و بافت تاریخی شورای اسلامی شهر اصفهان خاطرنشان می‌کند: بازاستفاده از زمین‌های موجود می‌تواند تا حدی از گسترش افقی شهر جلوگیری کند و نیاز به توسعه‌های بیرونی را کاهش دهد، هرچند باید پذیرفت که این ظرفیت به‌تنهایی پاسخگوی همه نیازهای توسعه شهری نیست، با این حال، فعال‌سازی همین اراضی بلاتکلیف، نقش مهمی در ارتقای کیفیت شهری و بهینه‌سازی استفاده از زمین دارد. او می‌افزاید: اینکه چرا گاهی مدیریت شهری برای اجرای یک پروژه جدید به سراغ خرید زمین می‌رود، در حالی که در همان محدوده زمین‌های بلااستفاده وجود دارد، به همین مسائل برمی‌گردد، یعنی مشکلات مالکیتی، حقوقی، شاکی‌دار بودن بعضی املاک یا نبود امکان ورود مستقیم شهرداری به همه زمین‌ها، از این رو، مدیریت شهری ناگزیر است متناسب با شرایط هر ملک تصمیم‌گیری کند و نمی‌توان همه اراضی را یکسان دید.

هشدار درباره تبعات زمین‌های رهاشده در اصفهان؛ ضرورت تعیین تکلیف اراضی

مصطفی مرادیان‌نژاد، مدیرکل پیشگیری و رفع تخلفات شهری شهرداری اصفهان با اشاره به چالش‌های زیست‌محیطی ناشی از زمین‌های بایر و رهاشده در محدوده و حریم شهر، به خبرنگار ایمنا اظهار می‌کند: شهرداری برای ساماندهی این اراضی، علاوه بر انجام وظایف قانونی خود، نیازمند همکاری و برنامه‌ریزی دستگاه‌های متولی است، زیرا بخشی از این زمین‌ها خارج از محدوده و حریم شهر قرار دارند یا دارای کاربری‌های مشخصی هستند که تعیین تکلیف آن‌ها در اختیار شهرداری نیست. او می‌افزاید: رسیدگی به زمین‌های بایر واقع در محدوده قانونی شهر در چارچوب وظایف شهرداری انجام می‌شود، اما درباره اراضی خارج از محدوده و حریم شهر، اگرچه شهرداری در حوزه جلوگیری از ساخت‌وسازهای غیرمجاز وظایفی دارد، اما مدیریت و تعیین تکلیف این اراضی نیازمند ورود دستگاه‌های متولی است. مدیرکل پیشگیری و رفع تخلفات شهری شهرداری اصفهان با بیان اینکه بخشی از اراضی رهاشده قابلیت کشاورزی خود را از دست داده‌اند، تصریح می‌کند: اراضی که دیگر قابلیت بهره‌برداری کشاورزی ندارند، باید با همکاری دستگاه‌های مسئول تعیین تکلیف شوند، زیرا تداوم وضعیت موجود علاوه بر هدررفت ظرفیت زمین، مشکلات مختلفی برای شهر و شهروندان ایجاد می‌کند. مرادیان‌نژاد ادامه می‌دهد: اراضی رهاشده علاوه بر ایجاد مشکلات بهداشتی، انباشت زباله و مسائل مرتبط با ایمنی و امنیت، در زمان وزش باد به یکی از کانون‌های ایجاد گردوغبار تبدیل می‌شوند و می‌توانند در تشدید آلودگی هوای شهر نقش داشته باشند؛ موضوعی که به یکی از دغدغه‌های جدی شهروندان تبدیل شده است. او با اشاره به وظایف شهرداری در قبال زمین‌های بایر و پرخطر می‌گوید: بر اساس بند ۱۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، شهرداری در محدوده قانونی شهر وظایف مشخصی برای رفع خطر از بناها، دیوارها و فضاهای خطرآفرین دارد و در خصوص زمین‌های بایر نیز در صورت وجود شرایط قانونی، پاک‌سازی، دیوارکشی یا ایمن‌سازی با طی مراحل قانونی و گرفتن دستور مقام قضایی انجام می‌شود.

برای تعیین تکلیف زمین‌های بایر اصفهان باید عزم استانی شکل بگیرد

مدیرکل پیشگیری و رفع تخلفات شهری شهرداری اصفهان خاطرنشان می‌کند: مسئله زمین‌های بایر تنها یک موضوع عمرانی یا مربوط به رفع مزاحمت نیست، بلکه بخش مهمی از آن به نوع کاربری و سرنوشت پیش‌بینی‌شده برای این اراضی در طرح‌های شهری بازمی‌گردد. مرادیان‌نژاد ادامه می‌دهد: بسیاری از این اراضی دارای کاربری‌های مشخصی همچون آموزشی، خدماتی، فضای سبز یا سایر کاربری‌های عمومی هستند و متولیان مربوط باید برای اجرای طرح‌های مصوب و بهره‌برداری از این ظرفیت‌ها اقدام کنند؛ شهرداری نیز نمی‌تواند بدون توجه به طرح‌های تفصیلی و کاربری‌های مصوب، در این اراضی دخل و تصرف یا تغییر کاربری ایجاد کند. او تأکید می‌کند: برای حل ریشه‌ای مسئله زمین‌های بایر و رهاشده، باید میان حوزه‌های تخصصی شهرسازی، کمیسیون ماده ۵، دستگاه‌های اجرایی و سایر متولیان هماهنگی بیشتری ایجاد شود و یک عزم استانی برای تعیین تکلیف این اراضی شکل بگیرد. مدیرکل پیشگیری و رفع تخلفات شهری شهرداری اصفهان تاکید می‌کند: شهرداری در بسیاری از این موارد وظیفه حفظ وضع موجود، جلوگیری از ساخت‌وسازهای غیرمجاز و رسیدگی به مخاطرات ناشی از رهاشدگی زمین را بر عهده دارد، اما تبدیل این اراضی به فضاهای مفید شهری نیازمند برنامه‌ریزی و اقدام دستگاه متولی برای اجرای طرح‌های عمرانی، خدماتی، آموزشی یا فضای سبز است.

مرادیان‌نژاد ادامه می‌دهد: از یک سو باید ظرفیت این زمین‌ها به‌عنوان ذخیره‌های توسعه شهری حفظ شود و از سوی دیگر، نباید اجازه داد بلاتکلیفی طولانی‌مدت آن‌ها به ایجاد مزاحمت، ناامنی، آلودگی بصری و زیست‌محیطی و تولید گردوغبار منجر شود. او خاطرنشان می‌کند: مدیریت صحیح این اراضی می‌تواند ضمن استفاده بهینه از ظرفیت‌های موجود شهر، از گسترش پیامدهای زیست‌محیطی آن‌ها جلوگیری کند و کیفیت زندگی شهروندان را ارتقا دهد، از این‌رو لازم است دستگاه‌های متولی با همکاری مدیریت شهری، برای اراضی بدون قابلیت کشاورزی یا دارای کاربری‌های بلاتکلیف، مسیر مشخصی برای تعیین تکلیف و بهره‌برداری تعریف کنند.

برای ساماندهی فضاهای بی‌دفاع شهری نمی‌توان نسخه واحدی ارائه کرد

امیرحسین شبانی، دکتری شهرسازی با اشاره به اهمیت کیفیت فضاهای شهری اظهار می‌کند: فضاهای شهری تنها عناصر کالبدی شهر نیست، بلکه بستری برای شکل‌گیری و تداوم تعاملات اجتماعی، فرهنگی و محلی محسوب می‌شود و کیفیت این فضاها می‌تواند بر نحوه حضور و ارتباط شهروندان با محیط پیرامون خود اثرگذار باشد. او می‌افزاید: هنگامی که یک فضای شهری از نظر ایمنی، امنیت، دسترسی، حضورپذیری یا کیفیت محیطی دچار ضعف شود، به‌تدریج بخشی از کارکرد اصلی خود را از دست می‌دهد و ممکن است به فضایی کم‌استفاده یا بی‌دفاع تبدیل شود؛ بنابراین بی‌دفاع بودن یک فضا را نمی‌توان تنها به شکل ظاهری آن محدود کرد، بلکه باید مجموعه‌ای از عوامل اجتماعی، کالبدی و محیطی را در شکل‌گیری آن مورد توجه قرار داد. دکتری شهرسازی تصریح می‌کند: فضاهای بی‌دفاع به‌طور معمول از کیفیت مطلوب زیست‌پذیری برخوردار نیستند و نمی‌توانند حضور و فعالیت گروه‌های مختلف شهروندان را به شکل مناسبی پشتیبانی کنند. از این‌رو، نخستین گام برای مداخله در چنین فضاهایی، شناسایی دقیق عوامل ایجادکننده بی‌دفاعی و بررسی شرایط هر فضا به‌صورت مستقل است. او ادامه می‌دهد: برای همه فضاهای بی‌دفاع نمی‌توان یک نسخه واحد ارائه کرد؛ در بعضی نقاط ممکن است اصلاح روشنایی، بهبود دسترسی، حذف موانع دید یا افزایش نظارت اجتماعی بتواند شرایط را تغییر دهد، اما در بعضی فضاهای دیگر، مسئله عمیق‌تر است و نیاز به بازتعریف کارکرد و ایجاد فعالیت‌های جدید وجود دارد. شبانی خاطرنشان می‌کند: یکی از مهم‌ترین پیش‌نیازهای بازگرداندن فضاهای بی‌دفاع به چرخه زندگی شهری، فراهم کردن حداقل‌های لازم برای امنیت و ایمنی است. تا زمانی که شهروندان احساس آرامش و امنیت نداشته باشند، حتی یک فضای زیبا و مجهز نیز نمی‌تواند به یک فضای شهری سرزنده و پایدار تبدیل شود.

بدون تأمین امنیت، فضای شهری به محیطی سرزنده تبدیل نمی‌شود

او با بیان اینکه میزان مداخله در هر فضای بی‌دفاع باید متناسب با شرایط آن تعیین شود، می‌گوید: گاهی یک اقدام محدود و هدفمند می‌تواند وضعیت یک فضا را به شکل محسوسی بهبود دهد، اما در بعضی موارد لازم است هویت، عملکرد و نحوه استفاده از فضا به‌طور اساسی بازتعریف شود تا امکان بازگشت آن به چرخه فعالیت‌های شهری فراهم شود. دکتری شهرسازی اضافه می‌کند: مسئله فضاهای بی‌دفاع محدود به یک شهر یا منطقه خاص نیست و در بسیاری از شهرها و کلان‌شهرها با نمونه‌های متفاوتی از این فضاها مواجه هستیم. شیوه مواجهه با این نقاط نیز باید بر اساس ویژگی‌های کالبدی، اجتماعی، فرهنگی و محیطی هر محدوده طراحی شود و می‌تواند از اصلاح و بهسازی تا بازآفرینی و تغییر عملکرد را شامل شود.

شبانی تأکید می‌کند: شهروندان استفاده‌کننده از فضاهای شهری گروهی یکدست نیستند و از نظر سن، توانایی‌های جسمی، جنسیت، پیشینه فرهنگی و شرایط اجتماعی تفاوت‌های زیادی دارند. بنابراین طراحی و ساماندهی فضای شهری زمانی می‌تواند موفق باشد که نیازهای طیف گسترده‌ای از کاربران را در نظر بگیرد و امکان حضور ایمن و راحت گروه‌های مختلف را فراهم کند.

منطقه ۱۱ اصفهان در جمع ۳ منطقه برتر توسعه خدمات الکترونیکی

مدیر منطقه ۱۱ شهرداری اصفهان گفت: این منطقه در ارزیابی معاونت برنامه‌ریزی و توسعه سرمایه انسانی شهرداری اصفهان، با توجه به توسعه خدمات الکترونیکی و غیرحضوری، کاهش فرآیندهای فیزیکی و مراجعات حضوری، در جمع سه منطقه برتر شهر اصفهان قرار گرفت.

مهدی غلامی اظهار کرد: منطقه ۱۱ شهرداری اصفهان در ارزیابی معاونت برنامه ریزی و توسعه سرمایه انسانی شهرداری اصفهان در جمع سه منطقه برتر از نظر توسعه و استقرار خدمات الکترونیکی و غیرحضوری قرار گرفت.

او افزود: در این ارزیابی، میزان تحقق و توسعه خدمات الکترونیکی، نحوه تشکیل و گردش پرونده‌های الکترونیکی، کاهش فرآیندهای فیزیکی و کاغذی، میزان استفاده از خدمات غیرحضوری و حذف مراجعات حضوری و همچنین سایر اقدامات مناطق در مسیر هوشمندسازی و بهینه‌سازی ارائه خدمات مورد بررسی قرار گرفت.

مدیر منطقه ۱۱ شهرداری اصفهان تصریح کرد: بر اساس نتایج این ارزیابی، منطقه ۱۱ شهرداری اصفهان در جمع سه منطقه برتر شهر اصفهان قرار گرفت؛ موفقیتی که حاصل تلاش و همراهی مجموعه کارکنان منطقه در مسیر توسعه خدمات نوین و تسهیل دسترسی شهروندان به خدمات شهرداری است. غلامی با قدردانی از تلاش کارکنان منطقه در این زمینه اظهار کرد: حرکت به سمت ارائه خدمات الکترونیکی و غیرحضوری، تنها به معنای استفاده از فناوری‌های جدید نیست، بلکه گامی مؤثر در کاهش مراجعات شهروندان، تسریع فرآیندهای اداری، کاهش مصرف کاغذ و هزینه‌های سازمانی و در نهایت حفظ محیط زیست است.

او افزود: توسعه خدمات غیرحضوری و کاهش گردش اسناد و پرونده‌های فیزیکی، یکی از مسیرهای مهم در تحقق شهرداری هوشمند و شهروندمدار است و منطقه ۱۱ تلاش می‌کند با استفاده از ظرفیت‌های موجود، این فرآیند را بیش از پیش توسعه دهد.

مدیر منطقه ۱۱ شهرداری اصفهان ضمن تقدیر از کارکنان و کارشناسان منطقه خاطرنشان کرد: کسب این جایگاه، حاصل یک اقدام فردی یا مقطعی نیست، بلکه نتیجه همکاری و همراهی تمامی همکارانی است که در بخش‌های مختلف، اجرای فرآیندهای الکترونیکی و کاهش استفاده از کاغذ و خدمات حضوری را دنبال کرده‌اند. غلامی تأکید کرد: هر فرآیندی که بدون نیاز به حضور شهروند، بدون استفاده از کاغذ و با سرعت و دقت بیشتر انجام شود، یک گام به سوی مدیریت شهری کارآمدتر و شهری پایدارتر است.

خبر

آغاز فاز مطالعاتی اجرای خط ۳ متروی اصفهان

معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار اصفهان در نشست تخصصی بررسی پروژه‌ها و مسائل ترافیکی منطقه ۱۳، بر لزوم برنامه‌ریزی جامع، اقدام عملیاتی و حمایت همه‌جانبه ستاد برای رفع چالش‌های ترافیکی این منطقه تأکید کرد و از ورود به فاز مطالعات و طراحی خط سه مترو اصفهان خبر داد.

سعید ساکت در نشست مشترک با مدیر و مسئولان منطقه ۱۳ شهرداری اصفهان با اشاره به گستردگی و ویژگی‌های کالبدی این منطقه اظهار کرد: منطقه ۱۳ با وسعتی بالغ بر ۳ هزار و ۵۲۴ هکتار و دارا بودن بیش از ۸۸ هکتار بافت فرسوده در محلات هدف، نیازمند نگاه ویژه‌ای در زمینه مداخلات و طراحی‌های ترافیکی است تا مسائل عبور و مرور و ایمنی تردد شهروندان در این محورها به شکل اساسی سامان‌دهی شود. او با تقدیر از عملکرد مدیریت بحران و اقدامات جهادی مجموعه منطقه ۱۳ در حوادث و مأموریت‌های حساس افزود: مدیریت میدانی، حضور به‌هنگام، اقدام سریع و همراهی با دستگاه‌های امدادی و انتظامی در بازسازی و سامان‌دهی یک‌هزار و ۸۰۲ واحد آسیب‌دیده، نمونه‌ای شاخص از مدیریت هماهنگ و میدانی بود که با انسجام ترافیکی مناسب همراه شد. معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار اصفهان با تأکید بر پیشبرد پروژه‌های زیرساختی و توسعه‌ای در این منطقه تصریح کرد: اجرای پروژه‌های مؤثری نظیر زیرگذر شهید میرفندرسکی، کندرو شهید عباسپور و آزادسازی ۱۲۶۰ مترمربع برای توسعه قطار شهری نشان‌دهنده اراده جدی منطقه در حل گلوگاه‌های شهری است؛ در همین راستا، فاز دوم طراحی و مطالعات خط سوم متروی اصفهان در حدفاصل میدان آزادی تا پل اندیشه با پیگیری مصوبات شورای همتا در دستور کار قرار دارد. ساکت با اشاره به معضلات ترافیکی ناشی از کمبود پارکینگ در اطراف نقاط پرتقاضا برای سفر خاطرنشان کرد: گرفتاری شهروندان و بار ترافیکی ناشی از عدم تأمین فضای پارکینگ در محدوده بیمارستان میلاد یکی از مطالبات جدی است. او درباره تعیین تکلیف دسترسی‌ها و بازگشایی معابر کلیدی منطقه بیان کرد: اتصال محور اقارب‌پرست به جانبازان در منطقه ۵ که در اثر آن بهبود دسترسی محور شهید میثمی به بلوار بانو علویه همایونی حاصل می‌شود از موضوعات حائز اهمیت است که با پیگیری‌های مشترک استانی و مدیریت شهری برای رفع موانع آزادسازی در تعامل با دستگاه های نظامی دنبال می‌شود و اجرای آن تسهیل تردد شهروندان منطقه ۱۳ را در پی دارد.

حکمرانی جزیره‌ای، آفت مدیریت شهری در ایران

عضو شورای اسلامی شهر اصفهان با انتقاد شدید از عدم وجود مدیریت واحد شهری، گفت: تصمیم‌گیری‌های متمرکز و یکسان برای شهرهای متنوع ایران، به ویرانی بافت‌های تاریخی و تضعیف هویت شهرها انجامیده است.

رسول میرباقری افزود: نتیجه این ساختار معیوب این است که کارشناس یا مدیری در تهران، بدون شناخت از ظرفیت‌ها و اقلیم شهرهایی مانند رفسنجان یا کرمان، تصمیماتی اتخاذ می‌کند که در عمل غیرقابل اجراست و پیامدهای زیان‌بار آن گریبان‌گیر همان شهر می‌شود. رئیس کمیسیون عمران شورای اسلامی شهر اصفهان با ابراز نگرانی از وضعیت بافت‌های تاریخی شهرها، گفت: جای تأسف است که ارزشمندترین سرمایه‌های تاریخی ما که باید نگین و هویت شهر باشند، به ویرانه‌ترین نقاط بدل شده‌اند. او تصریح کرد: قوانین فعلی به گونه‌ای تدوین شده‌اند که مالکان اصلی این خانه‌ها را فراری داده و به جای آن‌ها، آسیب‌های اجتماعی و سکونت‌های غیررسمی جایگزین شده است؛ وضعیتی که گاه در تصاویر هوایی، تشخیص تفاوت یک شهر تاریخی ایران با مناطق جنگ‌زده را دشوار می‌کند. میرباقری با انتقاد از توسعه بی‌رویه شهری بدون پیوست زیرساختی، بیان کرد: ما در شرایطی مدام بر توسعه پهنه‌ها و مسکن‌های ملی اصرار داریم که مسئله اصلی شهرهای ما آب است و بدون در نظر گرفتن ظرفیت‌های زیستی و منابع زیرزمینی، شهر را به مسلخ می‌بریم. او با اشاره به پدیده شهر فروشیریال تصریح کرد: وقتی تنها با نگاه تک‌بعدی و درآمدزایی، شهر را مدیریت می‌کنیم و مسابقه تراکم‌فروشی راه می‌اندازیم و باید پرسید ۲۰ سال دیگر شهرهای ما چگونه زیست‌پذیر خواهند بود؟ این استاد دانشگاه همچنین از عملکرد جزیره‌ای سازمان‌های خدماتی انتقاد کرد و گفت: یکی از بزرگترین چالش‌های ما، سازمان‌هایی چون آب، برق، راه و شهرسازی هستند که متصل به وزارتخانه‌های خود بوده و هیچ تبعیتی از مدیریت شهری ندارند. او ادامه داد: این دستگاه‌ها بدون هماهنگی و بدون در نظر گرفتن خدمات لازم برای پروژه‌های خود، شهر را اداره می‌کنند؛ به عنوان نمونه، ماه‌ها معابر شهر به دلیل ناهماهنگی این دستگاه‌ها ویران می‌ماند تا بالاخره خدمات‌رسانی انجام شود؛ این روند، جز خسران برای مردم حاصلی ندارد. میرباقری با تأکید بر لزوم تغییر رویکرد در حکمرانی شهری، اظهار کرد: ساختار فیزیکی نباید محور توسعه باشد، بلکه باید به تجربه زیست شهروندان توجه کرد؛ ما به جای تحمیل استانداردهای یکشکل کشوری که برای تهران، شهر کویری و شهر ساحلی به یکسان نسخه می‌پیچد، نیازمند زمینه‌گرایی هستیم. او با مقایسه وضعیت معماران گذشته با مدیران امروز، گفت: گاه در برابر تدبیر و خرد معماران قدیم رفسنجان و کرمان احساس حقارت می‌کنیم؛ آنان با عقل و تدبیر می‌ساختند و ما با وجود ادعای علم و تکنولوژی، فاصله زیادی با آن هوشمندی داریم.